

Dr August Konkel, Kroniki, sesja 12, Salomon zostaje królem

© 2024 Gus Konkel i Ted Hildebrandt

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat ksiąg Kronik. To jest sesja 12, Salomon zostaje królem.

Kronikarz zbliża się teraz do zakończenia relacji o Dawidzie i sposobu, w jaki poczynił on przygotowania, abyśmy mogli zrozumieć królestwo Boże.

Tak, był budowniczym imperium, ale przede wszystkim to, co robił Dawid, polegało na przygotowaniach do królestwa Bożego, a ten, kto będzie reprezentował to królestwo, opiera się na obietnicy, którą Bóg dał Natanowi. Zostaniesz pochowany. Wy będziecie ze swoimi ojcami, ale wasz syn będzie tym, który zasiądzie na waszym tronie i on będzie tym, który będzie reprezentował wieczne królestwo.

Teraz oczywiście to wieczne królestwo zaczynamy widzieć w psalmach, jak w rozdziale 2 Psalmu, który wykracza daleko poza Salomona, ale Salomon jest kluczowym przedstawicielem tego króla. Pozwólcie, że przypomnę wam trochę o Psalmie 2, ponieważ jest on głową Psalterza, aby zorientować nas we wszystkim, o czym będzie Psalterz, szczególnie w pierwszych 89 rozdziałach. Dlaczego narody powstają, a ludzie wymyślają takie próżne rzeczy? Dlaczego mówią, że nie zwracamy uwagi na Boga? Rozerwijmy te liny i te kajdany, które nas krępują.

Będziemy robić, co chcemy, a Ten, który siedzi w niebiosach, będzie się śmiał. To nie jest śmiech. Pan wyśmiewa ich.

Za kogo uważają się ci ludzie, którzy ze swoimi miernymi królestwami stawiają ich przeciwko królestwu Boga, Tego, który jest Panem? Takie jest wyznanie z Psalmu 2. Namaszczony przez Boga mówi w trzeciej części Psalmu 2. Namaściłem mojego króla na górze Syjon, mojej świętej górze. On jest tym, który zmiażdży narody, tak jak garncarz kruszy naczynia, które nie nadają się do użytku. To jest ten, który rządzi.

Zatem wy, królowie, bądźcie mądrzy, oddajcie cześć Synowi. To jest Syn Boży, ten, który reprezentuje królestwo Boże, aby się nie rozgniewał i nie zginął na drodze, na waszym sposobie życia. Zatem to, o czym mówi tutaj Dawid, znajduje się w samym sercu Psalterza.

Leży to w sercu tego, jak ci ludzie rozumieją królestwo Boże. Te dwa końcowe rozdziały 1 Księgi Kronik są naprawdę bardzo, bardzo ważne. A jeśli chcesz zrozumieć znaczenie wszystkich 1 Księgi Kronik, medytuj nad tymi dwoma rozdziałami z prawdziwą troską, ponieważ w tym miejscu Dawid powtarza w swoich instrukcjach

Salomonowi wszystko, co naprawdę ma znaczenie, wszystko, co musisz wiedzieć o jego królestwie .

Królestwo to jest przedstawione w wyznaniach Psalmu 2. Nie chodzi tu o niego samego i nie łączy się go z panowaniem samego Salomona. Stanie się to oczywiste w Księdze 2 Kronik, do której teraz przejdziemy. W rzeczywistości królestwo Salomona nie kończy się zbyt szczęśliwie, a pozostali królowie aż do czasów Ezechiasza są naprawdę mieszanym przykładem wierności, jak się zaraz przekonamy.

Jednak cała ta historia to coś znacznie więcej. To historia z Psalmu 2. Dawid przypomina tutaj wszystkim ludziom, co ma do powiedzenia Psalm 2. Dawid w rozdziale 22 przekazał sprawę Salomonowi indywidualnie i osobiście, ale teraz Dawid gromadzi wszystkich przedstawicieli Izraela, wszystkich przywódców, wszystkich, którzy należą do tego wielkiego królestwa Bożego i reprezentują wszystkie ich rodziny i lud .

Tam mówi im, że Salomon jest tym, który został wybrany na króla na tronie królestwa Bożego. I chcę zaznaczyć, że to nie są moje słowa. Są to słowa, które można znaleźć w prawdziwym tekście 28 rozdziału 2 Kronik.

Więc nie zaśmiecaj ich. Właściwie to było dość interesujące, że kiedy przygotowywałem wersję roboczą mojego komentarza do Kronik, odniosłem się do królestwa Bożego i jedno z pytań redakcyjnych brzmiało: Czy to naprawdę jest odpowiednie sformułowanie dla Kronik? A w komitecie redakcyjnym były jeszcze inne osoby i wiem to z notatek, które przesłał mi redaktor naczelny, a które wskazały, że tak, rzeczywiście jest tu wyraźnie mowa o królestwie Bożym. Liczba 28 jest jednym z najbardziej wyraźnych odniesień, ale jeśli zaczniemy dodawać wszystkie miejsca, w których Kronikarz wspomina o Tym, który zasiada na tronie króla Jahwe, to wielokrotnie Dawid mówi: Salomon , to nie jest twoje królestwo.

To jest obietnica, którą dał mi Bóg, a ty zostałeś wybrany, aby rządzić w królestwie, które nie jest twoje. Poczyniono przygotowania, w jaki sposób będziecie przestrzegać tej zasady. I musicie pamiętać, że cokolwiek stanie się z waszymi rządami i z waszym królestwem, królestwo, które reprezentujecie, nie przeminie, a my wiemy, że nie przeminie, ponieważ prorok Natan powiedział, że nie przeminie, ponieważ Bóg powiedział, że buduje mi dom i że będzie on trwał na wieki, a to mam od proroka.

A zatem pamiętaj, kim jesteś. Naprawdę, w Chronicles jest ich mnóstwo. Chociaż wychwala to Salomona i buduje go na największego króla, jakiego mógłby kiedykolwiek być, jednocześnie jest tu tak wiele rzeczy, które nieustannie przypominają Salomonowi, kim on jest.

Nie jest jakimś wielkim zdobywcą. Nie może twierdzić, że jest podobny do potężnych cesarzy Egiptu i króla Mezopotamii Hammurabiego i niektórych innych, którzy swoimi siłami zbrojnymi utworzyli te wielkie imperia. To nie jest to, kim jesteś.

Nie przejąłeś tego terytorium pod swoją kontrolę, a to, co reprezentujesz, to znacznie więcej niż tylko terytorium tego imperium. Zatem Salomon naprawdę tu jest, jasno poinformowany o swojej roli. Teraz jego rolą jest wykonywanie poleceń.

Wiesz, myślę, że jedną z najtrudniejszych rzeczy jest przestrzeganie instrukcji. Uważam, że przestrzeganie instrukcji jest dość trudne. Ogólnie rzecz biorąc, zwykle wiemy lepiej, niż mówi nam instrukcja.

Prawdę mówiąc, mam taki nawyk, że ilekroć coś kupuję i muszę to złożyć, na przykład parasol na wsporniku czy coś takiego, odrzucam instrukcje na bok, a potem zastanawiam się, jak wszystkie te elementy powinny do siebie pasować. I zawsze mnie za to krytykują, bo naprawdę nie jestem na tyle mądry, żeby zignorować wszystkie instrukcje. I to prawda, nie jestem na tyle mądry, żeby zignorować wszystkie instrukcje.

Ale lubię myśleć, że wiem lepiej i sam potrafię to zrozumieć. Cóż, Salomon jest od samego początku informowany przez Davida, to nie jest twój projekt. Nie decydujesz, jak będzie wyglądać ta reprezentacja Boga.

Nie ty decydujesz, o czym będzie ta świątynia Boga. I tak Dawid podaje wszystkie plany, a te wersety są szczegółowo opisane. Przyjrzymy się im w budowie świątyni Salomona pod kątem tego, jak ta świątynia powinna być zbudowana i jak powinna wyglądać.

Następnie David kontynuuje w rozdziale 29, mówiąc o tym, w jaki sposób nie tylko masz plan, ale także materiały. Więc jaka jest twoja praca? Aby mieć pewność, że to zostanie zrobione. To twoje zadanie.

Upewnij się, że znajduje się tu świątynia, która reprezentuje uwielbienie Boga za pomocą muzyki i całego świadectwa reprezentowanego przez to najświętsze miejsce. To rzeczywiście dość głębokie. I będziemy o tym rozmawiać, kiedy dojdziemy do struktury Salomona budującego samą świątynię.

Podsumowując, Dawid udziela błogosławieństw Salomonowi. Oto przepis. Oto plan. Teraz kilka razy powtarza, że mój syn Salomon jest młody i niedoświadczony.

Z pewnością to samo myślę o prawie wszystkich na tym świecie. Mam 73 lata, a wszyscy inni są młodzi i niedoświadczeni. Tak naprawdę nie wiedzą wszystkiego, co powinni wiedzieć.

Ale faktem jest, że niektórzy z nas, którzy uczestniczą w tej pielgrzymce od kilkudziesięciu lat, naprawdę pokonali kilka zakrętów. Wiemy, jakie nieoczekiwane niespodzianki się zdarzają. Zatem Dawid daje Salomonowi jasne instrukcje: nie zakładaj zbyt wiele, rób, co ci każą, a będziesz błogosławiony.

Tutaj Dawid udziela Salomonowi bardzo głębokiego błogosławieństwa, wskazując sposób, w jaki Bóg uhonoruje go i jego życie, gdy wykona całą tę pracę. Następnie mamy faktyczny wybór Salomona na króla. Tak więc, zanim Dawid opuści historię Kronikarza, mamy Dawida ustanawiającego Salomona na króla.

Jest wielkie święto całego Izraela i Salomon zostaje władcą na tronie Bożym. Jeśli czytasz Księgę Królów, nie wygląda na to, żeby stało się to zupełnie w ten sposób. Znamy historię Adoniasza i wiemy, że kiedy Dawid stał się dość niesprawny i nie mógł już sprawować funkcji króla, Adoniasz zgromadził wokół siebie kapłana, a on zgromadził wokół siebie kilku wojowników i urządził wielką uroczystość w dolinie w którego sam ogłosił królem.

Natan musiał przypomnieć Batszebie, aby porozmawiała z Dawidem, ponieważ Salomon ma być następcą i królem. To tyle, jeśli chodzi o stronę polityczną.

To jest ludzka strona rzeczy. Tak właśnie się dzieje i często nie jest to zbyt szczęśliwe rozwiązanie. Kronikarz chce, abyśmy zobaczyli, co Bóg miał tu na myśli przez cały czas.

A Bóg przez cały czas miał na myśli to, że Dawid wiedział. W 1 Księdze Królewskiej nie ma wątpliwości, że Dawid wiedział. Kiedy przypomina mu się o obietnicy złożonej Batszebie i Salomonowi, spełnia ją i Salomon zostaje królem, a Adoniasz spotyka bardzo nieszczęśliwy koniec z powodu próby wzniesienia buntu.

Kronikarz po prostu nie ma potrzeby powtarzania tego wszystkiego, ponieważ tym, co Bóg robił podczas tych wszystkich niechłujnych wydarzeń, było wypełnianie obietnicy danej Dawidowi, że Salomon zostanie królem. I tak, zdaniem Kronikarza, Dawid przekazał to zadanie Salomonowi. Dał błogosławieństwo Salomonowi, a następnie ustanowił Salomona na tronie w królestwie Bożym.

Następnie mamy zakończenie panowania Dawida i sposób, w jaki zostało to zapisane, i to stanie się cechą charakterystyczną Kronikarza, sposób, w jaki jest to zapisane we wszystkich kronikach. Co jest tutaj interesujące – a przeprowadzono na ten temat kilka dokładnych badań – to fakt, że wszystkie zapisy, do których odwołuje się Kronikarz, to w rzeczywistości te same zapisy, które mamy w Księdze Królewskiej. Kronikarz często podaje imiona proroków, którzy spisali te kroniki, lecz są to kroniki prorocze.

To nie są akta królewskie. Królowie nie prowadzą tego rodzaju rachunków ze swojego panowania. Nie opowiadają o sobie tych wszystkich złych rzeczy.

Prorocy tak robią. Kronikarz jednak posługuje się wszystkimi tymi królewskimi kronikami i opowiada o tym, jak na ich podstawie opowiedział relację o Dawidzie. I oczywiście jest bardzo oczywiste, że wykorzystał te zapisy i wiele innych, które miał do dyspozycji, aby przekazać nam szczegółowe informacje na temat Izraela i królestwa Bożego, jakie chciał nam przekazać.

Tak naprawdę ustaliliśmy kilka kluczowych założeń historii Kronikarza. Ustaliliśmy tożsamość tych ludzi w Jehudzie. Mogą być pogardzani przez Persów lub wykorzystywani przez Persów, a pogardzani przez Ammonitów, Samarytan i wszystkich innych, ale muszą mieć to wszystko na uwadze.

Muszą wiedzieć, kim są. Oni są Izraelem i oni wszyscy są Izraelem. A potem muszą poznać swoje dziedzictwo.

Mają niesamowite dziedzictwo. Wspominają zniszczenie ich świątyni i koniec ich państwa. Ale Kronikarz mówi, że nigdy nie o to chodzi.

Boga nie interesowało to, że jesteście państwem. Bóg był zainteresowany tym, abyście byli narodem i jako naród reprezentujecie Jego królestwo, a to nie zależy od tego, czy jesteście państwem czy imperium. Zależy to od tego, czy wiecie, że Bóg jest waszym królem, a kiedy uczynicie Boga swoim królem i będziecie czcić swego króla, wtedy znacie swoje znaczenie, swoją ważność i będziecie tymi, którzy wskażą i przyjdą pokazać nieistotność wszystkie inne wielkie potęgi militarne, które przeminą.

Większość z nas nie potrafiła wymienić ani jednego perskiego króla, który w swoich czasach tak przerażał mieszkańców Jehudu. Niektórzy z nas słyszeli o Aleksandrze Wielkim, ale prawdopodobnie nie potrafilibyśmy nawet wymienić ani jednego z jego następców. Możemy znać imiona kilku cesarzy rzymskich, takich jak Cezar August i tak dalej.

O to chodzi. Oto, ile wiemy o tych wszystkich wielkich i potężnych królestwach. Kronikarz o tym wie.

Przypomina nam o tym, co mówi nam Psalm 2. Narody wściekają się. Idą dalej, wznoszą się, upadają.

A narody, które są teraz wokół nas potężne, nie myślą się co do tego. Są tak samo przemijające, jak wszystkie, które były przed nami. My, podobnie jak Kronikarz, należymy do innego rodzaju królestwa. I o tym właśnie są te dwa ostatnie rozdziały 1 Księgi Kronik.

I o tym musimy pamiętać, czytając je. Pozwól, że cię zachęcę, jeśli wiedza na temat genealogii jest nieco zniechęcająca w kontekście zrozumienia historii Izraela, zacznij od punktów 28 i 29. Zastanów się nad nimi, ponieważ mówią ci, kim jesteś i że nie musisz martwić się i nie powinieneś być zajęty wszystkimi innymi szalejącymi siłami wokół ciebie.

Pokazujesz królestwo Boże poprzez sposób, w jaki oddajesz Mu cześć w swojej świątyni. To jest ten punkt, który zamierzamy podnieść. Zakończę zatem I Księgę Kronik krótkim kazaniem, ale wydaje mi się, że Kronikarz byłby zadowolony, gdybym zakończył kazaniem krótkim kazaniem, bo tak naprawdę chce, żebyście wiedzieli.

Jesteśmy częścią królestwa Bożego.

To jest dr August Kunkel w swoim nauczaniu na temat ksiąg Kronik. To jest sesja 12, Salomon zostaje królem.